

Dlaczego rodzić w domu? Poród domowy w perspektywie interdyscyplinarnej, red. Marian Zdzisław Stepulak, Anna Irzmańska-Hudziak, Joanna Płońska, Lublin: Wydawnictwo KUL 2011, ss. 214.

Naturalny kontekst życia społecznego stanowi rodzina. W cywilizacji łaćńskiej (personalistycznej), która wraz z kulturą chrześcijańską tworzy polską tradycję od ponad 1000 lat, rodzina czuje się bezpiecznie, ponieważ tradycja ta to jednocześnie tradycja służby rodzinie, dbania o jej dobro. Sens służby rodzinie i jednocześnie najgłębszy sens rodziny odsłania już etymologia słowa – rodzina jest miejscem, które „rodzi” człowieka (łac. *natio, onis* – narodziny dziecka). Zasadniczym celem rodziny jest więc stworzenie warunków dla zaistnienia życia ludzkiego oraz dla cielesnego i duchowego rozwoju człowieka – spełniania się w człowieczeństwie.

Współcześnie, za sprawą ideologii liberalizmu, w życiu społecznym obserwuje się podejmowanie działań, które – pomimo deklarowania dbałości o rodzinę – nie chronią rodziny i jej dobra. Działania te traktują rodzinę jako układ partnersko-konsumpcyjny zaspokajający potrzeby poszczególnych jej członków (ma być ona „wspólnotą korzyści”) i tym samym rozmywają jej naturalne cele i zadania. W obliczu tych ideologicznych zagrożeń stoimy przed powinnością obrony wszystkiego, co pomaga rodzinie realizować się zgodnie ze swoją naturą. Przejawem przemian „uderzających” w rodzinę jest towarzyszące przychodzeniu na świat „odhumanizowanie” rodzenia, jakie ma miejsce w szpitalnych oddziałach położniczych. Powyższa sytuacja jest przyczyną coraz powszechniejszego powrotu do tradycji porodów w domu.

Książka *Dlaczego rodzić w domu? Poród domowy w perspektywie interdyscyplinarnej*, zredagowana przez M. Z. Stepulaka, A. Irzmańską-Hudziak oraz J. Płońską, podejmuje zagadnienie tzw. porodów domowych. Jest ona zbiorem artykułów autorów różnych profesji: teologów, pedagogów, psychologów, lekarzy ginekologów i położnych. Składa się ona z trzech części. Część pierwsza podejmuje teologiczny wymiar porodu domowego. Znajduje się w niej artykuł wskazujący na Maryję jako na wzór matki rodzącej, w kolejnym ukazana jest symbolika porodu w Biblii, dalej mieści się omówienie znaczenia i istoty postaw duchowych osób towarzyszących kobiecie rodzącej w domu oraz odniesienie daru życia i rodzicielstwa do treści zawartych w nauczaniu Papieskiej Rady ds. Rodziny.

Część druga omawianej publikacji podejmuje problem porodu domowego z perspektywy jego wymiaru medycznego. Jej autorami są położne i ginekolożki położnicy, którzy profesjonalnie ustosunkowują się do problemów współczesnego położnictwa. Wśród artykułów znajduje się omówienie korzyści oraz ryzyka porodów w domu, zadań lekarza w kwalifikowaniu do optymalnego porodu w domu, podjęty jest także temat bezpieczeństwa noworodka w sytuacji porodu w domu, problem kryteriów wyboru miejsca i rodzaju porodu przez kobietę w Polsce oraz odniesienie się lekarza do narodzin w domu.

Trzecia część publikacji dotyczy społecznego wymiaru porodu domowego. Znajduje się w niej omówienie zarówno porodu w warunkach domowych, jak i społeczno-psychologicznych aspektów narodzin dziecka w domu (podjęte w oparciu o ukraińskie doświadczenie ostatnich lat), ze wskazaniem na domowe narodziny jako na odpowiedź na potrzeby rodziny. Autorzy odnoszą się także do sytuacji trudnego macierzyństwa, ekologicznego porodu w domu w oparciu o myśl profesora Włodzimierza Fijałkowskiego, aspektu psychologicznego rodzenia w domu, problemu „porodu domowego” w internecie, a także etycznego i społecznego wymiaru porodu domowego.

Całość recenzowanego opracowania stanowi wieloaspektowe (aspekt teologiczny, medyczny i społeczny) studium problematyki porodu w domu. Podział logiczny materiału badawczego jest trafny i zgodny z podjętym tematem, co zaowocowało wszechstronnym i odpowiedzialnym omówieniem tego niezwykle ważnego – tak indywidualnie, jak i społecznie – wydarzenia, jakim są narodziny człowieka. Takie podejście pozwoliło w sposób istotny merytorycznie pogłębić podjęty problem. W związku z tym należy podkreślić, że recenzowana książka może stanowić cenną pomoc zarówno dla rodziców zainteresowanych porodem domowym, jak i dla tych, którzy z racji pełnionej profesji zobowiązani są do rzetelnej wiedzy i nieustannego poszerzania swych kompetencji potrzebnych w służeniu rodzinie. Książka jest tym bardziej cenna, że dominująca współcześnie ideologia liberalizmu, zamiast uruchamiać działania, które – w myśl zasady pomocniczości – wspierałyby rodzinę w realizacji jej naturalnych zadań, wyzwała takie, które osłabiają jej kondycję. Rodzina oczekuje od państwa przede wszystkim pomocy w tych sytuacjach, w których sama sobie nie wystarcza, a taką sytuacją jest poród, w czasie którego potrzebna jest jej fachowa opieka uwzględniająca wszystkie wymiary tego wydarzenia. Recenzowana publikacja z pewnością stanowi zachętę do takich działań i jest jednocześnie cenną podpowiedzią w zakresie ich realizacji.

Barbara Kiereś

Katedra Pedagogiki Rodziny Instytutu Pedagogiki KUL

Ks. Jarosław Ję c z e ń, *Człowiek i rodzina w przestrzeni medialnej*, Sandomierz: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu 2011, ss. 262.

Nowe technologie medialne, których rozwój we współczesnym świecie następuje w zawrotnym tempie, stają się poważnym wyzwaniem dla ogromnej rzeszy ludzi, którzy w środowiskach własnych rodzin poddawani są wielorakim wpływom środków masowego przekazu.